

רבי יוסי ברבי יהודה אומר: שני פשפשין [פתחים קטנים] היו בבית החליפות, גובהן שמנונה כדי להבהיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיתת קדשים קלים הרוי דלאכילה נמי בעיןן "בנגד הפתחה" שלכן עשו את הפשפשין!?

ומתרצין: אמר רבנן: סמי טול מבאן אכילה דלא גרסין לה.

ומקשין: והכתב בשבועת ימי המילואים "בשלו את הבשרفتح האל מועד ושם תאכלו אותו" הרוי שלאכילה בעיןן נמי "פתח האל מועד"!?

ומתרצין: קדשי שעה שאני דגירות הכתוב הייתה במילואים. אבל לדורות לא בעיןן פתח האל מועד" לאכילה משום דהתורה ריבטה חיצרות הרבה. [בתוס' פירשו דמילואים שאני שהרי אף הכהנים הוזהרו "ומפתח האל מועד לא תצא שבעת ימים"].

אמר רב יצחק בר אבדימי: ³ מנין לדם

לענין אפשר לשחות שם קדשים קלים כשהם בוגר הפתחה, מכל מקום כשלא יהיו בוגר הפתחה יהיה בהם חיוב, שהרי אינם כשרים לשחיטה ואיןם עומדים בתוך חלל העזרה.

3. הראשונים הקשו למה הוצרכו ללימוד מיוחד זה, הרי בלילה אי אפשר לרוקם הדם משום שלומדים "באים צוחתו", ולמהרת נפסק בלינה כמו אימורי שנפסקין בעלות השחר.

ורש"י יישב שהנפקא מינה היא כשלנו בראשו של מזבח, שבזה אין לפסול מצד דין לינה, ומכאן למדנו שישיה פסול.

ופריש השיטה מקובצת [אות ח] שכונת רשי"י להעמיד הפסוק באופן بشקיעה היה

ומתרצין: וליתען, דהטעם משום "בנגד הפתחה", תקשי למה קתני "אין שוחטין" מי לא עסקון דקא שחית בוגר הפתחה? כשהיה פתח הלשכות מכון בוגר פתח בית החליפות, ועל כרחך הכி הוא, די ליכא אופן שהיה בוגר הפתחה פשיטה דאין שוחטין ולמאי איצטראיך לאשמעין?

אלא, אף על גב דקא שחית בוגר הפתחה, תני בבריתא ד"אין שוחטין" משום דלא קדיש, אם כן תנוי נמי "אין חייבין משום טומאה", לפי שלא נתקדרו בקדושת עזורה רק לעניין אכילה

וניחא השთא מה דאמין לעיל דלמעוט לשכות אתה.

והוינן בה: ולאכילה לא בעיןן בוגר הפתחה? דהא לעיל סלקא דעתין דהטעם דאין שוחטין משום שאינו "בוגר הפתחה", ומשמע דלאכילה לא בעיןן "בוגר הפתחה" [פירוש אחר: דהא סתמא קתני בבריתא "אוכליין" אפלו במקום שאינו בוגר הפתחה] וחתנייא:

שאינם בוגר הפתחה, ואין שוחטין שם משום שהם צדי צדין, אם כן הרוי דין זה נכון וקיים גם בלשכות הבנויות בקדש, וכך שלמדנו לעלה, ולמה הבריתא נקבע דין זה בبنויות בחול.

ויש לישב לפי דברי המקדש דוד הנ"ל, שבבנויות בחול יש בהם חיוב חוץ משום שאינם בחל העזרה, ואם כן יש חילוק ביניהם, שבבנויות בקדש מאחר שם בתוך חלל העזרה לא יהיה חיוב משום שחוטי חוץ, והגמ שאין שוחטין שם משום שעריך להיות פתוח האל מועד, מכל מקום אין מופקע לגמרי דין שחיטה, שאינו נחسب שחוטי חוץ, אבל בبنויות בחול, אפלו אם אנו סוברים עכשו שנתרבו גם